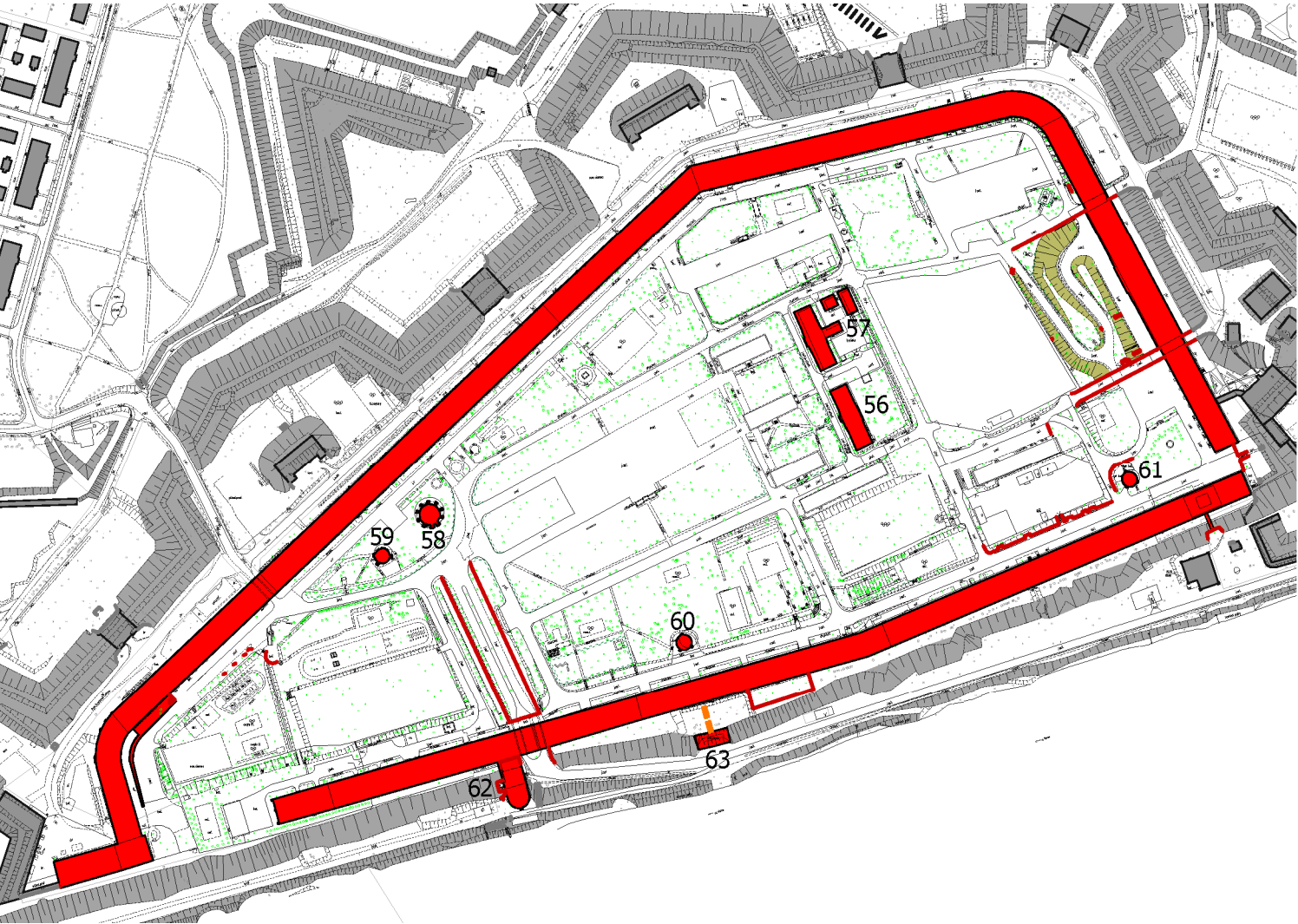

L.P. VIII		KARTA GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKU			
1. OBIEKT		ZESPÓŁ KOSZAR OBRONNYCH			5. MIEJSCOWOŚĆ NOWY DWÓR MAZOWIECKI (TWIERDZA MODLIN)
2. DATA POWSTANIA 1831-1900	3. AUTOR _____	4. MATERIAŁ _____	6. KOD POCZTOWY 05-100	7. NR EW. DZIAŁKI 6/32	
16. FOTOGRAFIE 			8. GMINA NOWY DWÓR MAZOWIECKI		
			9. POWIAT NOWODWORSKI		
			10. WOJEWÓDZTWO MAZOWIECKIE		
			11. OBECNA FUNKCJA		
			12. WŁASNOŚĆ		
			13. LOKALIZACJA ARCHEOLOGICZNA Nr obszaru AZP _____ Nr stanowiska na obszarze AZP _____		
14. INFORMACJE O OCHRONIE Nr i data wpisu do rejestru zabytków 1062/69, 19.04.1957 Zapis w planie zagospodarowania przestrzennego _____					
15. RODZAJE ZAGROŻEŃ Brak zagospodarowania.					

Mapa w skali 1:5000

17. CHARAKTERYSTYKA ZESPOŁU**Zespół koszar obronnych**

Wzniesiony po 1831 r. w obrębie wewnętrznego obwodu twierdzy, złożony z budynku koszar obronnych, wybudowanego wokół wewnętrznego dziedzińca, wraz ze związanymi z nim kojcami, wiaduktami, poternami, bramami i stokami od strony rzeki oraz zabudowy na ich dziedzińcu. W późniejszych okresach zbudowano Wieżę Białą i wznoszono w miarę potrzeb kolejne obiekty pomocnicze. Prawdopodobnie ok. 1900 r. rozpoczęto przebudowę strzelnic od strony rzeki na okna. Podczas oblężenia w 1915 r. budynek koszar doznał poważnych uszkodzeń, resztki najsilniej zniszczonego fragmentu od strony rzeki rozebrano. W okresie międzywojennym koszary modernizowano, m.in. wprowadzając centralne ogrzewanie i kanalizację, wymieniając stropy, budując nowe klatki schodowe i przebijając okna w miejscu strzelnic. Elewacje od strony dziedzińca zostały otynkowane, nad Bramą Kadetów wprowadzono dopasowaną stylistycznie nadbudowę z salą biblioteki, rozpoczęto wymianę dachów na żelbetowe o mniejszym spadku. Kolejne uszkodzenia w 1939 r., po wojnie rozebrano część uszkodzonych budynków na dziedzińcu łącznie z kościołem i kontynuowano przekształcenia wewnątrz koszar.

Budynek koszar jest murowany z cegły, od wewnątrz otynkowany, ma od dwóch do czterech kondygnacji naziemnych oraz na części kondygnację podziemną. Elewacja zewnętrzna w przeważającej mierze dwukondygnacyjna, prosta ceglana, zwieńczona gzymsem ceglanym otynkowanym, cokół z ciosów kamiennych, opracowana architektonicznie w partiach bram i wież. W dolnej kondygnacji znajdowały się prostokątne strzelnice karabinowe z ceglanym obramieniem, zgrupowane po trzy, w górnej - przeważnie strzelnice artyleryjskie rozmieszczone parami, zamknięte łukiem odcinkowym. Strzelnice zachowały się w kilku miejscach, większość zastąpiono prostymi oknami (starsze od strony rzeki zamknięte łukowo), pozostały tylko zamurowane otwory wentylacyjne, istniejące nad każdą grupą strzelnic.

Budynek przykryty dachem dwuspadowym, pod którym zachował się przykrywający sklepienia nasyp ziemny. Zbudowany na planie nieregularnego sześcioboku z dużym wewnętrznym dziedzińcem w środku, składa się ze skrzydła północnego, skrzydła południowego oraz krótkiego skrzydła zachodniego. Całość podzielono wtórnie na jedenaście sekcji.

Skrzydło północne (I): w części zachodniej trójkondygnacyjne przechodzące w dwie kondygnacje, elewacja wewnętrzna z powtarzalnym modulem z odcinkowo zamkniętymi wnękami z parami okien w parterze oraz trójkami okien rozdzielonymi toskańskimi pilastrami z klasycystycznym belkowaniem w górnej kondygnacji. W części wydzielony trójkprześłowy fragment z przejazdem bramnym pośrodku i drzwiami wejściowymi po bokach oddzielonymi od niewielkich okien pilastrami oraz z trzema oknami termalnymi w górnej kondygnacji (brama Kadetów).

W środkowej części skrzydła wyodrębniona elewacja bramy, o trzech zamkniętych półokrągło, boniowanych ślepych arkadach, zwieńczona gzymsem z nadbudowaną powyżej wieżą Wodną o ostrołukowej wnęcie arkadowej z biforyjnie ujętymi blendami, oraz gzymsem na pseudomachikułkach. Elewacja zewnętrzna bramy o trzech ślepych arkadach, w części środkowej z wydatnym ryzalitem, w które wpisano pary prostokątnych okien w górnej kondygnacji i otwory okienne w parterze (w bocznych przesłach zamurowane). W dalszej części ku wschodowi skrzydło po stronie wewnętrznej przechodzi w trzy kondygnacje naziemne.

Wschodnia część skrzydła północnego czterokondygnacyjna, dwie dolne boniowane, w górnych znajdują się arkadowe blendy w których na trzeciej kondygnacji trójki okien rozdzielone pilastrami, w czwartej kondygnacji półkoliste okna typu termalnego. Środkowa część ujęta płytkim ryzalitem z pojedynczymi oknami w skrajanych osiach analogicznymi trójkami w osi środkowej zwieńczone wydatnym gzymsem z naczółkiem powyżej. Dalej elewacji przechodzi w trójkondygnacyjną.

Elewacja zewnętrzna na znacznym fragmencie czterokondygnacyjna. Przylegają do niej dwa mosty przerzucone nad fosą, prowadzące do bram obejmujących z dwóch stron część środkową tej partii skrzydła zarówno wewnątrz jak i zewnątrz. Od wewnątrz, bramy przechodzących w dziedziniec wewnętrzny za pomocą analogicznych wiaduktów.

Prześwit między skrzydłem północnym i południowym zamyka mur oporowy z umieszczonymi pośrodku schodami na taras zachodniego kleszcza, pierwotnie zwieńczony zapewne kratą forteczną.

Ciąg dalszy na karcie załącznika.